

at være siddende Gæster eller ikke, naar de kun ikke samles til Gilde, Drickelag eller lignende selskabelig Sammenkomst.

Til § 5.

Denne Bestemmelse er beregnet paa at træde istedefor §§ 8 og 9 i Frd. 26de Marts 1845. At alle egentlige offentlige Forlystelser bør hvile i Helligdagstiden fra Kl. 9—4, vil vistnok findes at være i sin Orden, og der synes, naar det er tilladt at begynde Forlystelsen Kl. 4, ikke at være nogen Grund til at sige mellem de forskjellige Arter af offentlige Forlystelser. De fleste saadanne ere enten ledsagede af Musik eller paa anden Maade forbundne med Støj og kunne altsaa allerede af den Grund ikke tillades. Selv om enkelte offentlige Forlystelser ikke ere det, f. Ex. Forevisning af Panoramaer, Menagerier og lignende, er der formentlig dog ingen Grund til at gjøre Undtagelse fra Hovedreglen for deres Vedkommende, da de dog i al Fald let kunne give Anledning til Sammenstimlen af mange Mennesker og derigennem til Uro og Forstyrrelse for de Nærboende. Derimod er det en Selvsøge og behøver derfor ikke at udtales, at offentlige Forelæsninger, Udstillinger og Forevisninger i undervisende, belærende eller uddannende Diemed ikke ere forbudne, da de ikke henhøre under Begrebet Forlystelser, ligesom af samme Grund Musæer, botaniske og zoologiske Haver og desl. til nyttige Kundskabens Udbredelse eller til Smagens Forædling og Uddannelse sigtende Indretninger frit kunne holdes aabne og tilgængelige for Publikum ogsaa om Helligdagene, uden at det herved kommer i Betragtning, om der erlægges Betaling for Afgangen eller ikke.

For private Forlystelser lægger Lovforslaget derimod ikke i og for sig Hindringer ivoen, men de ere kun forbudne, forsaavidt de ere støiende. Som en Følge deraf tillades Dans ikke i Tiden fra Kl. 9—4, et Forbud, der isvrigt neppe vil faa stor praktisk Betydning, da Dans i private Kredse formentlig kun sjældent finder Sted paa den Tid af Dagen. Men ogsaa andre støiende Døvelser eller Foretagender, selv om det er mere eller mindre tvivlsomt, om de kunne kaldes egentlige Forlystelser, bør formentlig forbydes. Dette gjælder saaledes blandt andet om Skuespydning, Præmiefydning og desl. Dog er der i Slutningen af Lovforslagets § 5 givet en Udgang til Dispensation fra heromhandlede Forbud, naar paagjældende Døvelse eller Foretagende maa antages at være af almindeligere Interesse og saaledes har Krav paa at ses fra et andet Synspunkt end som en blot og bar Forlystelse eller i Klasse hermed staaende Lidsfordriv. Herved er bl. a. tænkt paa Skytteforeningernes Skydøvelser, der have en vis Betydning for Landets Forsvar, og hvis Afholdelse om Søndagene endog før Kl. 4 hidtil er

bleven taalt, naar de udføres paa en Maade, der ikke kunde forstyrre selve Gudstjenesten.

§ Forbindelse med Dventaaende skal det endvidere fremhæves, at der, da Lovforslaget ikke indeholder noget Forbud, som passer herpaa, ikke er noget til Hinder for, at offentlig Undervisning meddeles om Helligdagen, være sig som egentlig Skoleundervisning, f. Ex. Søndagskoler, eller ved offentlige Forelæsninger eller lignende. Herved bortfalder altsaa Bestemmelsen i § 12 af Frd. 26de Marts 1845.

Til § 6.

I denne Paragraf indeholdes Bestemmelser, der i det Hele svare til § 11 i Frd. 26de Marts 1845. At saadanne offentlige Forretninger, hvis Foretagelse paa en eller anden Maade nyder private Borgere til at give Møde, ikke undtagen i virkelig paatrængende Tilfælde bør holdes om Helligdagen, vil vel neppe blive bestridt. Som en Følge heraf bør der i Reglen ikke afholdes egentlige Netsmøder være sig i civile eller kriminelle Sager om Helligdagen, undtagen hvor Sagen ikke taaler Opsættelse, hvad der jævnlig vil hælde med Forhører i kriminelle Sager, dels hvor Lovgivningen foreskriver Sagttagelsen af visse Friste, f. Ex. Grundlovens § 80, dels hvor ellers vigtige Oplysninger i Sagen kunne tabes, naar de ikke strax paa Stedet erhverves, og hvad der ogsaa undertiden kan forekomme med Hensyn til civile Sager, navnlig i Sp- og Gæsteretsager. Heller ikke andre Nets-handlinger bør finde Sted om Helligdage undtagen i sær paatrængende Tilfælde. Thi saadanne Nets-handlingers Foretagelse vil dog enten ligesom indeholde en Lvang for private Borgere til at møde f. Ex. Fogedforretninger og tilbørlige Stiftesforretninger, eller ogsaa dog indirekte nøde dem dertil paa den Maade, at de ikke uden Tab af Fordele eller uden at udsætte deres Interesser for at lide kunne blive borte, hvilket gjælder om Notarialforretninger, Excitationer og Auktioner. Den samme Betragtning, som er gjort gjældende med Hensyn til Netsmøder og Nets-handlinger, bør ogsaa finde Anvendelse paa kommunale og lignende Møder, til hvilke private Borgere have at indfinde sig. Derimod vilde det ikke være rigtig ganske i Almindelighed at paahbyde, at alle offentlige Forretninger skulle hvile om Helligdagene. Uden at tale om, at Politiets Virksomhed ikke kan standse, og at Post-, Telegraf- og Jernbanekontorer og desl. maa holdes aabne ogsaa om Helligdagene, skjønnes der ikke at være Noget til Hinder for, at Embedsforretninger og andre offentlige Forretninger gaa deres Gang inden lukkede Døre, og at andre Møder i offentlige Anliggender, saasom Udvalgsmøder, Kommissionsmøder og desl. holdes, naar man herved ikke træder i Forbindelse med Publikum, og naar vedkommende Medlemmer selv ere villige dertil.

Om et Mødes Holdelse eller en Foreret-